

det ærede Medlem viste os, hvormeget han havde Ørdet i sin Magt, og med hvilken Veltalenhed han kunde staae til alle mulige Sider. Han beklagede meget, at jeg ikke fulgte ham og dem, jeg sædvanligen samstemmede med. Det ærede Medlem veed meget godt, at jeg i mange større Spørgsmaal ikke har fulgt ham, men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis vi skulde blive længere sammen her i Rigsdagen, da vil der vel kunne fremkomme flere Tilfælde, i hvilke jeg heller ikke vil kunne følge ham. Det ærede Medlem var ganske vist saa velvillig at indrømme mig, at jeg ikke ret forstod det, hvormed jeg her talte; det var derfor det, hvormed han vilde belære mig, og han fremstillede sig da for os som en meget udmærket Vandleder. Han viste os nemlig, hvorledes Vandet skulde risle saa smukt hen, for at ikke en Stormflod skulde komme. Men lader os huffe paa, hvorledes det ærede Medlem har sig ad for tre Aar siden; da stormede han gjentagne Gange det kongelige Theater, og da fulgte jeg ham heller ikke, og jeg skal fortælle det ærede Medlem, hvad jeg opnaaede ved ikke at følge ham. Jeg opnaaede derved, at han, da han endelig havde stormet saa længe, at det Forslag, han havde stillet, var vedtaget, ikke behøvede at komme til mig, for at bede mig om for Guds Skyld at stemme imod det, jeg tidligere havde stemt for ved at følge ham. Det ærede Medlem omtalte det foreliggende Spørgsmaal som en Fordeel for Statskassen, men han glemte at bevise, at det var en Fordeel for den, og hermed vil jeg sige, at, selv om det var en Fordeel for Statskassen, saa er det ikke altid denne Dei, det ærede Medlem gaaer, thi ved alle de jydskke Jernbaner og de dermed i Forbindelse staaende Udgifter har det ærede Medlem ikke udelukkende seet paa Statskassens Fordeel, men har havt andre Formaal, — der fulgte jeg heller ikke det ærede Medlem. Jeg vil gjentage, hvad jeg sagde igaar, at den Slags Forandringer, hvormed der her er Tale, vil jeg ikke være med til at vedtage paa den aarlige Finantsloov, og det kan ikke undre det ærede Medlem, at jeg staaer paa dette Standpunkt, thi det har jeg tidligere ikke alene viist ved mine Afstemninger, men ogsaa ved mine

Udtalelser. Jeg har for flere Aar siden netop med Hensyn til den Sag, jeg nys omtalte, hvor det ærede Medlem stedse vilde storme imod det kongelige Theater, sagt, at netop fordi Folkethinget ved Grundloven har faaet en saa væsentlig Indflydelse paa vore Finantser derved, at Finantsloven først skal behandles her, fandt jeg, at vi ikke skulde indlade os paa Demonstrationer, som vi ikke kunde gennemføre. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at jeg har fulgt ham i nogle Aar, idet jeg har været med at stille Forslag om, at de Vallo og Bømmetofte tilhørende Midler skulde optages paa Finantsloven. Jeg var den Første, der fulgte det ærede Medlem, og efterhaanden som Forslaget vandt Anklang, kom der flere til; men da det ærede Medlem fik Forslaget vedtaget, turde han ikke fastholde det næste Gang og har heller ikke fastholdt det igjen laar. Dette beviser atter, at man vel kan følge det ærede Medlem i nogle Aar, men naar han kommer til det Punkt, hvortil han har stræbt, saa opgiver han Sagen. Dette vil jeg ikke være med til, og derfor maa det ærede Medlem ikke undre sig over, at jeg ikke følger ham. Jo større Indflydelse Folkethinget har paa Finantsloven, desto varommere maa det efter min Formening gaae frem, og medens det ærede Medlem skal finde mig — og jeg tør paastaae — i flere Tilfælde end sig selv, hvor der er virkelig Tale om Besparelser for Statskassen, villig til at gaae med, vil jeg, som sagt, ikke gaae med til den Slags Ting, der ikke medføre Andet end Udgifter for Statskassen. Vi have nemlig nu i to Dage væsentlig behandlet dette Spørgsmaal, og lader os sætte, at det vedtages, saa skulde vi forhandle det tredie Gang, thi der skal jo, saavidt jeg veed, komme Forandringer; derpaa skal Landstinget forhandle Sagen og saa kommer den tilbage hertil. Og hvad bliver da Udfaldet? Det bliver, at der ikke udkommer nogen Finantsloov med dette Punkt i sig, og saa have vi atter opoffret nogle Tusind Rigsdaler. Men hvad have vi opnaaet? Alt det, vi have opnaaet, er, at vi have hørt det ærede Medlems begejstrede Foredrag.

C. B. Nimestad: Jeg forlangte Dr-